

การเข้าใจอัล-กุรอานด้วยการวิเคราะห์

ในบทนี้ เราจะทำการทบทวนเนื้อหาของคัมภีร์กุรอาน แนนอน ถ้าหากเราจะศึกษาเรื่องราวและเนื้อหาแต่ละเรื่องที่มีอยู่ในคัมภีร์กุรอานแล้ว เราจะต้องใช้กระดาษถึงสองร้อยกิโล ดังนั้นในขั้นแรก เราจะพูดถึงเรื่องราวทั่วไปก่อน แล้วหลังจากนั้นก็จะพูดถึงเรื่องบางเรื่องเป็นการเฉพาะ

คัมภีร์กุรอานพูดถึงเรื่องต่าง ๆ ไว้มากมายเรื่องด้วยกัน และในบรรดาเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ คัมภีร์กุรอานก็เน้นถึงเรื่องบางเรื่องเป็นอย่างมากและเน้นบางเรื่องน้อย ในบรรดาเรื่องต่างๆ ที่คัมภีร์กุรอานยกขึ้นมากล่าวก็มีเรื่องพระเจ้ารวมอยู่ด้วย เราจะต้องดูว่าคัมภีร์กุรอานได้พูดถึงเรื่องพระเจ้าอย่างไร คัมภีร์กุรอานพูดถึงพระองค์อย่างที่เป็นปรัชญาหรือว่าพูดในทำนองเป็นเรื่องตลกกลับ ? คัมภีร์กุรอานมีรูปแบบของคัมภีร์ทางศาสนาอื่น ๆ อย่างเช่นคัมภีร์เตารอตและคัมภีร์ไบเบิลหรือแบบของอินเดียนหรือเปล่า ? หรือ

คัมภีร์กุรอานมตลาเป็นอิสระของตนเองในเรื่องที่สำคัญเรื่องนั้นหรือเปล่า ?

อีกเรื่องหนึ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์กุรอานก็คือ เรื่องการมีอยู่ของสิ่งต่าง ๆ เราต้องทบทวนดูว่าคัมภีร์กุรอานมองการมีอยู่ของวัตถุเป็นของเล่นที่สูญเปล่าหรือถือว่าเป็นสิ่งที่มีผลที่นำมาใช้ได้ ? คัมภีร์กุรอานถือว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา นั้นเป็นไปตามหลักการและกฎที่ต่อเนื่องกัน หรือถือว่าเป็นไปตามบุญตามกรรมจนไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นสาเหตุหรือเป็นเงื่อนไขของสิ่งอื่น ๆ ต่อไปอีก ?

สำหรับในบรรดาเรื่องทั่ว ๆ ไปที่คัมภีร์กุรอานกล่าวไว้ก็ได้แก่เรื่องมนุษย์ เราจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์ถึงทัศนะของคัมภีร์กุรอานที่มีต่อมนุษย์ด้วยว่า คัมภีร์กุรอานพูดถึงมนุษย์ในแง่ดีหรือในแง่ร้าย ? คัมภีร์กุรอานถือว่ามนุษย์ไม่มีความสำคัญหรือคัมภีร์กุรอานรักษาเกียรติและเคารพมนุษย์ ?

อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของสังคมมนุษย์ คัมภีร์กุรอานมอบความไว้วางใจในเรื่องของสังคมให้แก่บุคลิกภาพของสังคมเองหรือว่าคิดแต่เฉพาะเรื่องบุคลิกภาพของบุคคลแต่ละคน ? ในทัศนะ

ของคัมภีร์กุรอาน สังคมมีชีวิต ความตาย การเจริญเติบโต การตกต่ำหรือไม่ หรือสิ่งเหล่านี้ถูกถือว่าเป็นเรื่องของบุคคลเท่านั้น ? แล้วที่นี้ ในเรื่องของประวัติศาสตร์ คัมภีร์กุรอานมีทัศนคติต่อประวัติศาสตร์อย่างไร ? และคัมภีร์กุรอานมองว่าบุคคลมีอิทธิพลต่อประวัติศาสตร์ขนาดไหน ?

นอกจากนี้แล้ว ยังมีปัญหาอีกหลายเรื่องที่คัมภีร์กุรอานนำมากล่าวไว้ ในบรรดาเรื่องเหล่านี้ก็มีเรื่องทัศนคติของคัมภีร์กุรอานที่มีต่อตัวมันเอง เรื่องของทฤษฎีศาสนาและวิธีการที่คัมภีร์กุรอานแนะนำศาสนาแต่ละท่าน เรื่องที่คัมภีร์กุรอานอธิบายถึงผู้ศรัทธาว่ามีลักษณะอย่างไร และอื่นๆ ซึ่งประเด็นต่างๆ ไปเหล่านี้แต่ละประเด็นต่างก็มีแขนงสาขาพิเศษของมัน ตัวอย่างเช่น เมื่อพูดถึงเรื่องมนุษย์ เราก็มองว่ามีทางเลือกใด ๆ นอกจากจะต้องเข้าไปพูดถึงเรื่องจริยธรรมของมนุษย์ หรือเมื่อเราพูดถึงเรื่องสังคม เราก็ต้องพูดถึงเรื่องความสัมพันธ์ภายในตัวบุคคล ความแตกต่างและชนชั้นทางสังคม การกำชับกันในเรื่องที่ถึงยามและการห้ามปรามความชั่ว (อัมรฺ บิล มะอฺรۇฟ วะนะหฺยฺอัน อุ้ล มุงฺกัร)⁴ เป็นต้น

คัมภีร์กุรอานแนะนำตัวเองอย่างไร ?

ในการวิเคราะห์เนื้อหาของคัมภีร์กุรอาน จะเป็นการดีกว่า ถ้าเราจะเริ่มต้นโดยการมองดูว่าคัมภีร์กุรอานแนะนำตัวเองอย่างไร

ประเด็นแรกคัมภีร์กุรอานแนะนำตัวเองว่าถ้อยคำและวลีต่าง ๆ ของตนเป็นถ้อยคำของพระผู้เป็นเจ้า คัมภีร์กุรอานทำให้เป็นที่แจ้งชัดแล้วว่าผู้ที่แต่งมันขึ้นมาไม่มีใช้ศาสนา แต่ท่าน ศาสดาเป็นเพียงผู้ท่นำมาถ่ายทอด และอธิบายสิ่งที่ท่านได้รับมาจากมลาอิกะฮ์ญิบรียลเท่านั้น

อีกตอนหนึ่งคัมภีร์กุรอานแนะนำตัวเองว่าสารของตนเป็นสารที่นำมนุษยชาติให้พ้นจากความมืดไปสู่ความสว่าง “คัมภีร์ซึ่งเราได้มอบลงมาให้แก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้นำมนุษย์ออกจากความมืดมนสู่ความสว่าง” (กุรอาน 14.1)

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ความมืดบอดอย่างหนึ่งก็คือความโง่เขลา และคัมภีร์กุรอานก็เป็นคัมภีร์ที่จะนำมนุษยชาติออกมาจากความมืดแห่งความโง่เขลาไปสู่แสงสว่างแห่งความรู้ อย่างไรก็ตาม ถ้าหากความมืดทุกรูปแบบคือความโง่เขลาแต่เพียงอย่างเดียว ลำพังปรัชญาทุกสามารถที่จะทำหน้าที่อันริบคว่นในการทำลายความมืดมนได้ แต่ยังมีมีความมืดมนอย่างอื่นที่มอหดร้ายร้ายแรงยิ่งกว่า

ความมืดแห่งความโง่เขลาอยู่อีก ในบรรดาความมืดเหล่านั้นก็มีกา
 บชาผลประโยชน์ทางวัตถุ การเห็นแก่ตัว การตกเป็นทาสความ
 ตองการและอื่น ๆ ที่ถูกถือว่าเป็นความมืดทั้งทางจริยธรรมและ
 ตัวตน นอกจากนี้แล้วยังมีความมืดทั้งทางสังคม เช่นการกดขี่
 และการแบ่งแยกเป็นชั้น ในภาษาอาหรับ คำว่า “ซุลุม” ซึ่ง
 มีความหมายว่า “การอธรรมและการกดขี่” นั้นมาจากรากของ
 คำว่า “ซุลุมะฮ์” (แปลว่าความมืด) แสดงให้เห็นว่า “การ
 อธรรม และการกดขี่” เป็นรูปแบบหนึ่งของความมืดทางจิตใจ
 และทางสังคม ดังนั้น การกีดกันและการต่อสู้กับรูปแบบความ
 มืดเหล่านั้นจึงเป็นความรับผิดชอบของคัมภีร์กุรอานและคัมภีร์อื่นๆ
 ของพระเจ้า

คัมภีร์กุรอานได้กล่าวแก่ท่านศาสนทูตว่า “เพื่อนำประ
 ซาชาติของสุเจ้าออกจากความมืดไปสู่ความสว่าง” ความมืดใน
 ที่นี่ย่อมความมืดแห่งการกดขี่ของฟาโรห์และสมุนบริวาร และแสง
 สว่างในที่นี้หมายถึงแสงสว่างแห่งเสรีภาพและความยุติธรรม

ประเด็นที่นกอรรถาธิบายคัมภีร์กุรอานเรียกร้องให้สนใจก็
 คือเมื่อใดก็ตามที่คัมภีร์กุรอานกล่าวถึงความมืด คัมภีร์กุรอานจะ
 กล่าวในรูปของพหูพจน์ที่มี “อัล” นำหน้า ซึ่งหมายถึงความ

มีทุกรูปแบบ ในทางตรงกันข้าม คำที่มีความหมายว่าแสงสว่าง นั้นมักจะถูกกล่าวในรูปของเอกพจน์ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าทางที่ถูกต้อง นั้นมีไม่เกินไปกว่าหนึ่งในขณะที่ทางแห่งการทำลายนั้นมีหลายทาง

ด้วยลักษณะเช่นนี้เองที่คัมภีร์กุรอานได้กำหนดเป้าหมาย ของตัวเองไว้ว่า มันต้องการกระชากโซ่แห่งความโง่เขลา การ หลอกลวง การกดขี่ ความเสื่อมเสียทางสังคมและทางจริยธรรม ให้ขาดสะบั้นลง นั่นคือการทำลายความมืดทึบรูปแบบและนำ มนุษย์ไปสู่ความยุติธรรม ความดีงามและความสว่าง

การเข้าใจภาษาอัล-กุรอาน

อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องการเข้าใจภาษาของคัมภีร์กุรอานและ วิธีการอ่าน บางคนคิดว่าการอ่านคัมภีร์กุรอานหมายถึงการท่อง จำมันด้วยความตั้งใจเพื่อเอาผลบุญแต่เพียงอย่างเดียวโดยไม่ต้อง คิดถึงความหมายของมัน คนเหล่านี้จะอ่านคัมภีร์กุรอานครั้ง แล้วครั้งเล่า แต่เมื่อคนเหล่านี้ถูกถามว่าเขารู้ความหมายของสิ่งที่ เขาอ่านหรือไม่ พวกเขา ก็ไม่สามารถตอบได้ การอ่านคัมภีร์ กุรอานเป็นสิ่งที่ดี แต่เราจะต้องเข้าใจความหมายของมันด้วย มิ ใช่อ่านเพียงเพื่อเอาผลบุญแต่เพียงอย่างเดียว

การคิดถึงความหมายของคัมภีร์กุรอานก็เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องปฏิบัติ ในการศึกษาหนังสือต่าง ๆ สิ่งที่เราจะได้เรียนรู้ก็คือความคิดใหม่ๆ ที่ตัวเองไม่เคยรู้ แต่ความคิดจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านใช้เหตุผล พลังความคิดและการไตร่ตรองเท่านั้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ในการศึกษาคัมภีร์กุรอานนั้น ผู้อ่านจะต้องอ่านด้วยความตั้งใจที่จะเรียนรู้ คัมภีร์กุรอานเองก็กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนว่า “คัมภีร์ที่เราได้ประทานลงมาให้แก่เจ้า อันเป็นคัมภีร์ที่ความจำเริญ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญในโองการต่าง ๆ ของคัมภีร์ และเพื่อบรรดาผู้พิจารณาญาณทั้งหลายจะได้สำนึก” (กุรอาน ๓๘.๒๙)

หน้าที่อย่างหนึ่งของอัล-กุรอานก็คือการสั่งสอน คัมภีร์กุรอานพูดกับเหตุผลของมนุษย์และพูดกับมนุษย์ด้วยภาษาของเหตุผลอย่างไรก็ตาม นอกไปจากภาษาแห่งเหตุผลแล้ว คัมภีร์กุรอานยังพูดกับหัวใจของมนุษย์ด้วย ภาษาที่คัมภีร์กุรอานพูดกับหัวใจของมนุษย์ก็คือภาษาแห่งความรู้สึก ใครก็ตามที่ต้องการจะเข้าใจคัมภีร์กุรอานและทำความเข้าใจจิตใจสนิทสนมกับมันจะต้องรู้ซึ่งถึงสองภาษา และจะต้องนำมันมาใช้ควบคู่กันไป การแยกภาษา

ทั้งสองนี้ออกจากกันจะเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการผิดพลาด และการเสียหาย

สิ่งที่เรียกว่า “หัวใจ” นั้นประกอบด้วยความรู้สึกอันยิ่งใหญ่และลึกซึ้งในส่วนในของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่บางทีถูกเรียกว่า “ความรู้สึกของการมีอยู่” กล่าวคือ ความรู้สึกของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งที่มีอยู่

ใครก็ตามที่รู้ภาษาของหัวใจและพูดกับใครคนหนึ่งด้วยภาษานั้น เขาจะเป็นผู้ที่ปลุกผืนนบนมาจากส่วนลึกแห่งการมีชีวิตของเขา การพูดเช่นนั้นไม่เพียงแต่จะมีผลต่อความคิดของมนุษย์เท่านั้น แต่มันยังมีผลต่อการมีอยู่ของเขาทั้งหมดด้วย ตัวอย่างของภาษาหัวใจนั้นเราอาจยกคนตรชนมากได้ คนตรีทุกประเภทจะมีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกัน นั่นคือ เสียงของมันสามารถที่จะมีผลต่อความรู้สึกของมนุษย์ได้ คนตรีจะกล่อมจิตใจของมนุษย์และนำความรู้สึกของมนุษย์ไปสู่อีกโลกหนึ่ง แน่نون ความรู้สึกและอารมณ์ที่เกิดขึ้นนั้นย่อมแตกต่างกันไปตามประเภทของคนตรี เราทุกคนรู้อยู่แล้วว่าเพลงมาร์ชหรือดุริยางค์ของทหารที่บรรเลงอยู่ในสนามรบนั้นบางครั้งมีอิทธิพลจนถึงกับให้ทหารที่เคยซซลาดสามารถวิ่งออกจากที่กำบังเข้าหาศัตรูที่อยู่ข้างหน้าได้โดยไม่เกรง

กลัวความตาย ในขณะที่คนหรืออีกประเภทหนึ่งอาจจะถึงมนุษย์ ให้ไปสู่ความอ่อนแอและยอมจำนนต่อความชั่วช้าเลวทราม เรื่องเหล่านี้ เราต่างก็ได้เห็นผลของมันแล้ว บางทีอาจไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีอิทธิพลในการทำลายกำแพงแห่งความรู้สึกและศีลธรรม ได้ดีเท่ากับคนตรึกได้ สัญชาตญาณและความรู้สึกอื่น ๆ ก็เช่นกัน ถ้าหากเราพูดกับมันด้วยภาษาแห่งความรู้สึกเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นคนตรึกหรืออะไรก็ตาม มันก็สามารถที่จะตกอยู่ภายใต้การควบคุมและชี้นำได้

สัญชาตญาณและความรู้สึกที่ส่งส่งที่สดอย่างหนึ่งของมนุษย์ ก็คือความรู้สึกทางศาสนาและธรรมชาติของการแสวงหาพระเจ้า และสิ่งที่คัมภีร์กุรอานตั้งใจจะพูดด้วยก็คือความรู้สึกอันสูงส่งนี้

คัมภีร์กุรอานเป็นคัมภีร์ที่บรรจุไว้ด้วยคำสอนที่มหัศจรรย์ของสละสลวย และด้วยวิธีการนั่นเองที่คัมภีร์กุรอานพูดกับธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของมนุษย์ (พืชเราะฮ์) โดยตรง และสามารถครอบครองมันไว้ได้^๕ ในการสาธยายถึงตัวเองนั้น คัมภีร์กุรอานกล่าวว่าตัวมันเองมีสองภาษา บางครั้ง คัมภีร์กุรอานกล่าวว่าตนเองเป็นคัมภีร์แห่งเหตุผลและความเข้าใจ บางครั้งก็แนะนำว่าตัวเองเป็นคัมภีร์แห่งความรู้สึกและความรัก กล่าวอีกอย่างหนึ่ง

42 การเข้าใจอัล-กุรอาน

ก็คือ คัมภีร์กุรอานไม่เพียงแต่เป็นอาหารแห่งเหตุผลและความเข้าใจของมนุษย์เท่านั้น แต่ยังเป็นอาหารแห่งหัวใจและจิตวิญญาณของมนุษย์ด้วย

คัมภีร์กุรอานเน้นถึงเรื่องต่าง ๆ ของตัวเองด้วย “คนตรี” พิเศษของตนเองอันเป็นคนตรีที่มีผลต่อการปลุกความรู้สึกอันสูงส่งและลึกซึ้งของมนุษย์และเป็นคนตรีที่ยิ่งใหญ่เหนือกว่าคนตรีอื่นใด คัมภีร์กุรอานสอนบรรดาผู้ศรัทธาให้อ่านคัมภีร์กุรอานทุกคืน และในตอนมาซฮอนเป็นช่วงเวลาที่ความตั้งใจทั้งหมดพุ่งตรงไปที่พระผู้เป็นเจ้า คัมภีร์กุรอานได้กล่าวแก่ท่านศาสดาว่า “โอผู้ห่มผ้า เจ้าจงตนกลางคืน (เพื่อท่านมาซ) เล็ด ยกเว้นเพียง (เวลา) เล็กน้อย (เพื่อการพักผ่อน) (กุรอาน 73.1-2)

ในตอนกลางคืน ท่านศาสดาจะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการมาซด้วยความตั้งใจ ท่านจะนอนเพียงเล็กน้อย และในขณะที่ท่านมาซ ท่านจะอ่านคัมภีร์กุรอานด้วยความนิ่มนวล ท่านจะไม่อ่านเร็วจนฟังไม่เข้าใจหรือหยุดบ่อยครั้งจนความสัมพันธ์ระหว่างคำขาดหายไป และในการอ่าน ท่านจะให้ความสนใจแก่นิ้อหาของมันอย่างตงอกตงใจ มีคนกล่าวว่า ถึงแม้จะหนักเหนื่อยต่อ

การปฏิบัติภารกิจในหนทางของพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์มาตลอดทั้งวัน แต่ท่านก็ไม่เคยลืมที่จะแยกตัวไปทำการนมาซแต่เพียงลำพัง

สำหรับมุสลิมในยุคต่างๆ นั้น สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นที่มาของความ
สุข อำนวยทางจิตใจ และวิธีการหาความบริสุทธิ์ภายในก็คือคน
ตรีของคัมภีร์กุรอาน เพียงชั่วระยะเวลาสั้น ๆ เสียงสวรรค์ของ
คัมภีร์กุรอานได้เปลี่ยนคนบ้าเถื่อนอย่างเช่นคนในคาบสมุทรอาร-
เบียให้กลายเป็นผู้ศรัทธา (มุฮัมมัด) ที่สามารถพิชิตบรรดามหา
อำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในเวลานั้นได้ คนมุสลิมในเวลานั้นมิได้คิด
ว่าคัมภีร์กุรอานเป็นแค่เพียงบทเรียนหรือตำราเท่านั้น แต่ยังเป็น
สิ่งที่หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณ เป็นวิธีการสร้างความเข้มแข็งและเป็น
สิ่งที่ทำให้ความศรัทธาเพิ่มขึ้น ในยามค่ำคืน พวกเขาจะอ่าน
คัมภีร์กุรอานและนมัสการพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ด้วยจิตใจที่สำรวม และ
ในตอนกลางวันพวกเขาจะโจมตีศัตรูกุจราซซีห์ นั่นคือสิ่งที่คัมภีร์
กุรอานต้องการจากผู้ที่มีความศรัทธา ในการกล่าวแก่ท่านศาสดา
คัมภีร์กุรอานบอกเราว่า “ดังนั้น จงอย่าเชื่อฟังพวกไร้ศรัทธา
และจงต่อสู้อย่างจริงจังกับพวกนั้นด้วย (หลักฐานของอัล-
กุรอาน)” (กุรอาน 25.52)

44 การเข้าใจอัล-กุรอาน

ท่านศาสดาจะไม่ฟังเล่ห์กระเท่ห์ของศัตรูหรือยอมต่อเงื่อนไขของศัตรู แต่ท่านจะยืนหยัดต่อสู้กับพวกศัตรูด้วยอาวุธแห่งอัล-กุรอานและด้วยความมั่นใจในชัยชนะ เรื่องราวชีวิตของท่านเองเป็นสิ่งที่ยืนยันถึงโองการนั้นแล้ว ถึงแม้ว่าท่านจะไม่มีผู้ใดให้การสนับสนุน แต่ท่านก็ยังยืนหยัดด้วยคัมภีร์กุรอาน และคัมภีร์กุรอานอย่างเดียวเท่านั้นที่เป็นทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับท่าน คัมภีร์กุรอานจัดเตรียมทหารให้แก่ท่าน ส่งอาวุธให้ท่าน เตรียมกำลังให้ท่าน และในที่สุดคัมภีร์กุรอานก็ปราบศัตรูให้แก่ท่าน คัมภีร์กุรอานดึงเอาศัตรูบางคนมาที่ท่านและทำให้คนเหล่านั้นยอมจำนนต่อผู้ที่นำมันมา นั่นคือท่านศาสดามุฮัมมัด (ขอความสันติจงมีแก่ท่านและวงศ์วานของท่าน) เหล่านี้คือหน้าที่ของคัมภีร์กุรอาน

เมื่อคัมภีร์กุรอานเรียกภาษาของตัวเองว่าภาษาแห่งหัวใจ คัมภีร์กุรอานหมายถึงหัวใจที่ต้องการความบริสุทธิ์และเคลื่อนไหว ด้วยสัญญาณของมัน ภาษานี้มิใช่ภาษาคนธรรมดาแห่งความรู้สึกที่บางครั้งก็สร้างความต้องการเยี่ยงสัตว์ให้แก่มนุษย์ และมีใช้เป็นครุฑยางค์ของทหารที่ปลุกขวัญและความกล้าหาญให้แก่บรรดานักรบ แต่มันเป็นภาษาที่สร้างความกล้าหาญและความเข้มแข็งทางจิตใจ

ให้แก่พวกอาหรับเร็วร้อนที่เขว่นความรู้ - ความกระจำงและความ
เข้าใจในเรื่องของจิตวิญญาณไว้บนคาบและใช้คาบนั้นไปในหน
ทางของความคึกและความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ สำหรับคนมุสลิม
เหล่านี้ พวกเขาไม่มีเรื่องราวหรือผลประโยชน์ส่วนตัว ถึงแม้
ว่าพวกเขาจะมีได้เป็นผู้ที่บริสุทธิ์และเป็นผู้ที่มีความผิดพลาด แต่
พวกเขาก็ยังใกล้ชิดติดต่อกับส่วนลึกของการมีอยู่ด้วยการนมัสการ
ในยามค่ำคืนและด้วยการนุชาต^๕ ในเวลากลางวัน

ด้วยลักษณะพิเศษของการเป็นคัมภีร์แห่งหัวใจและจิต
วิญญาณ คัมภีร์กุรอานเป็นคัมภีร์ที่ปลุกเร้าความเป็นมนุษย์ เป็น
คัมภีร์ที่ทำให้หน้าตาต้องหลงไหลและหัวใจต้องสนสะท้อน แม้แต่
ชาวคัมภีร์^๖ เองก็ยังยอมรับในเรื่องนี้ ดังที่คัมภีร์กุรอานกล่าวว่า
“บรรดาผู้ซึ่งเราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขามาก่อนอัล-กุรอานนั้น
พวกเขาก็ศรัทธาต่ออัล-กุรอานด้วย และเมื่ออัล-กุรอานได้รับ
การอ่านให้พวกเขาฟัง พวกเขาก็พูดว่า “เราศรัทธาในอัล-
กุรอานเพราะแท้จริงอัล-กุรอานเป็นสัจธรรมที่มาจากพระผู้อภิ-
บาลของเรา...” (กุรอาน 28.52-53)

ในโองการอื่น คัมภีร์กุรอานได้เน้นให้เห็นว่าในบรรดาผู้
ที่มิใช่มุสลิมนั้น คนคริสเตียนเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับมุสลิม

มากกว่าพวกยิวและพวกบูชาเจว็ด และเมื่อชาวคริสต์เคยในกลุ่มหนึ่ง ได้มีความศรัทธาและหันมาเป็นมุสลิม เมื่อได้ยินคัมภีร์กุรอาน คัมภีร์กุรอานก็ได้กล่าวว่า “และเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งที่ถูกประทานมายังศาสนาทูต เขาก็เห็นดวงตาของพวกเขาหลั่งน้ำองไป ด้วยน้ำตาเนื่องด้วยสัจธรรมที่พวกเขาได้รับรู้ พวกเขารำพึงว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา เราศรัทธาแล้ว ดังนั้น ขอพระองค์ได้โปรดบันทึกเราให้ได้อยู่ร่วมกับบรรดาผู้เป็นสัก্ষีพยาน” (กุรอาน 5.83)

และในอีกที่หนึ่ง คัมภีร์กุรอานได้พูดถึงบรรดาผู้ศรัทธาว่า “อัลลอฮ์ได้ทรงประทานคำพูดที่ดีที่สุดลงมา นนคอคัมภีร์ทมิ ความสอดคล้องต่อกันในเนื้อหาบางตอน ผิวหนังของบรรดา พวกที่เกรงกลัวองค์อภิบาลของเขาตั้งสถาน แล้วผิวหนังและ หัวใจของพวกเขา ก็อ่อนลงสู่การระลึกถึงอัลลอฮ์....” (กุรอาน 39.23)

ในโองการดังกล่าวมานี้และอีกในหลายโองการ คัมภีร์ กุรอานได้แสดงตัวเองให้รู้ว่ามีใช้หนังสือความรู้หรือตำรา ธรรมดาก ๆ ทัวไป แต่มันเป็นคัมภีร์ที่นอกจากจะใช้เหตุผลแล้ว มันยังเป็นคัมภีร์ที่พูดกับความบริสุทธิ์ อารมณ์และความละเอียดอ่อน

ของจิตใจมนุษย์ด้วย ดังนั้น คัมภีร์กุรอานจึงเป็นคัมภีร์ที่มีอิทธิ
พลต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก

คำพูดของคัมภีร์กุรอาน

อีกประเด็นหนึ่งที่จะต้องพิจารณาเมื่อเราศึกษาคัมภีร์กุรอาน
ก็คือ การศึกษาถึงคำพูดของคัมภีร์กุรอาน เราจะเห็นว่าในคัมภีร์
กุรอาน จะมีคำพูดอย่างเช่น “ทางนำแก่บรรดาผู้ยำเกรง” หรือ
“ทางนำและข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา” และ “เพื่อเตือนผู้ทม
ชีวิต” ปราบกฏอยู่เสมอ ๆ

ในอีกที่หนึ่ง เราจะเห็นว่าคัมภีร์กุรอานได้อธิบายถึงตัวเอง
ไว้ดังนี้ “อัล-กุรอานนั้นมีชื่ออื่นใดเลยนอกจากเป็นคำเตือน
สำหรับชาวโลกทั้งมวล แท้จริง พวกเจ้าจะได้รูสงทอัล-กุรอาน
ได้แจ้งไว้หลังจากนั้นไปไม่นานนัก” (กุรอาน 38.87-88)⁸

ดังนั้น ปัญหาก็คือ โองการต่าง ๆ ในคัมภีร์กุรอานเป็น
โองการสำหรับมนุษยชาติทั้งมวลหรือมีไว้สำหรับผู้ศรัทธาเท่านั้น?
และในอีกที่หนึ่ง พระผู้เป็นเจ้าของเราได้กล่าวแก่ท่านศาสดาว่า “และ
เรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออนใดนอกจาก เพื่อความเมตตาต่อประชา
ชาติ” (กุรอาน 21.107)

48 การเข้าใจอัล-กุรอาน

คำอธิบายรายละเอียดของเรื่องนี้เราจะหยิบยกขึ้นมาพูดเมื่อเราพูดถึงประวัติศาสตร์ในคัมภีร์กุรอาน แต่สำหรับตอนนี้ เราขอกล่าวอย่างสั้น ๆ ว่าคัมภีร์นั้นกล่าวแก่นุษย์ชาติทุกคน มิได้กล่าวเฉพาะแก่ชนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ใครก็ตามที่เดินอยู่ในหนทางของคัมภีร์กุรอานจะได้รับความปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ในโอกาสที่คัมภีร์กุรอานยกขึ้นมาว่าเป็นทางนำสำหรับผู้ศรัทธาและผู้ที่ย้ำเกรงนั้น คัมภีร์กุรอานมีความตั้งใจที่จะชี้ประเด็นให้เห็นชัดว่า มีคนบางประเภทเท่านั้น ที่ในที่สุดจะถูกนำมาอยู่ในแนวทางของอัล-กุรอาน และจะมีคนบางจำพวกที่ทำให้ออกนอกทาง แต่คัมภีร์กุรอานมิได้ระบุถึงชาติหรือเผ่าหนึ่งเผ่าใดเป็นการเฉพาะ คำสอนในคัมภีร์กุรอาน ไม่เหมือนกับคำสอนของสำนักแนวความคิดอื่น ๆ เพราะคัมภีร์กุรอานมิได้สนับสนุนผลประโยชน์ของชนชั้นหนึ่งชนชั้นใดหรือพรรคหนึ่งพรรคใดแต่เพียงอย่างเดียว ตัวอย่างเช่น คัมภีร์กุรอานมิได้กล่าวว่า ตนเองมาเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชนชั้นบางชนชั้นไม่ว่าจะเป็นชนชั้นทำงาน ชนชั้นชาวนาหรือชนชั้นกรรมกร คัมภีร์กุรอานเน้นว่าตัวเองเป็นคัมภีร์เพื่อการสถาปนาความเป็นธรรม โดยได้กล่าวว่า “แท้จริง เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเราให้นำมาซึ่งสัญญาณต่าง ๆ อันชัด

แจ้ง และเราได้ส่งคัมภีร์มาพร้อมกับพวกเขาและตราซูเพื่อ
มนุษย์จะได้ดำรงอยู่ด้วยความยุติธรรม” (กุรอาน 57.25)

คัมภีร์กุรอานต้องการความยุติธรรมสำหรับมนุษยชาติทั้ง
มวล มิใช่เพื่อชนชั้นหนึ่งชั้นใดหรือชาติหนึ่งชาติใดเป็นการ
เฉพาะ คำสอนของคัมภีร์กุรอานไม่เหมือนกับคำสอนของลัทธิ
อื่น ๆ บางลัทธิอย่างเช่นลัทธิฟาสซิสต์ที่ต้องอาศัยการกระพือไฟ
แห่งความเป็นศัตรูและความเกลียดชังเพื่อกึงกุดคนให้สนใจ และ
กมิดึงกุดคนเหล่านั้นด้วยผลประโยชน์ทางวัตถุ ขณะเดียวกัน
คัมภีร์กุรอานก็รักษาความเป็นอิสระอันมีเกียรติไว้สำหรับความนึก
คิดอันมีเหตุผลของมนุษย์ ดังนั้น คัมภีร์กุรอานจึงรักษาอิสรภาพ
อันมีเกียรติไว้สำหรับความนึกคิดที่คิดด้วยมนุษย์มาตั้งแต่กำเนิด
และบนพื้นฐานของความจริง การรักรักษาความยุติธรรม ตลอดจนการ
แสวงหาธรรมชาติด้านบริสุทธิ์ของมนุษย์ (พีตเราะฮ์) นี้เองที่ทำให้
มนุษย์อยู่บนทางแห่งการพัฒนาและก้าวหน้าอย่างมั่นคง ด้วยเหตุ
นี้เองที่สารของคัมภีร์กุรอานจึงมิได้จำกัดอยู่แค่ชนชั้นกรรมกรหรือ
ชนชั้นชาวนาหรือผู้ที่ถูกกดขี่ สารของคัมภีร์กุรอานนั้นมถึงผู้ที่
กดขี่และผู้ที่ถูกกดขี่ โดยเรียกร้องคนทั้งสองพวกให้มาสู่หนทางที่
ถูกต้อง ท่านศาสดามุฮัมมัดได้นำสารของพระผู้เป็นเจ้าไปให้ทั้งพวก

อิสรออิลและฟาโรห์ ท่านต้องการให้ทั้งสองฝ่ายเชื่อในพระผู้
 อภิบาลของพวกเขาและดำเนินชีวิตไปตามแนวทางของพระองค์
 ท่านศาสดามุฮัมมัดเองก็นำสารของท่านไปยังพวกหัวหน้าชาวกุเรช
 และแก่ผู้ที่ถูกกดขี่อยู่เช่นอับดุลมุฏฏิฟและอัมมาร์ คัมภีร์กุรอานได้
 ยกตัวอย่างอีกมากมายของบรรดาผู้ที่หลงผิดและต่อมาได้กลับตัว
 กลับใจ แน่نون คัมภีร์กุรอานรู้ว่าการหันห่างออกจากความ
 ชั่วช้าและการสำนึกตัว (เตาบะฮ์) ของบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในความ
 สะดวกสบายนั้นเป็นการยากกว่าการกลับตัวของบรรดาผู้ที่ถูกกดขี่
 และผู้ที่ถูกทรยศ เพราะคนกลุ่มหลังจะเคลื่อนที่ไปในหนทาง
 ของความยุติธรรมตามกฎหมายของธรรมชาติอยู่แล้ว ในขณะที่คนกลุ่ม
 แรกยังต้องหวังผลประโยชน์ของตัวเองและผู้ใกล้ชิด และจะต้อง
 เหยียบย่ำความต้องการและความปรารถนาของตนเองอีก

คัมภีร์กุรอานกล่าวว่าบรรดาผู้ที่ศรัทธาในคัมภีร์กุรอานนั้น
 คือบรรดาผู้ที่จิตใจสะอาดและบริสุทธิ์ ผู้ศรัทธาเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีความ
 สนใจอัล-กุรอานเพราะความรัก ความต้องการสัจธรรมและ
 ความยุติธรรมอันเป็นธรรมชาติที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่กำเนิดมิใช่
 เพราะประโยชน์ของตัวเอง หรือมิใช่เพราะความต้องการทางวัตถุ
 และมีใช่เพราะการล่อลวงทางโลก